

ma ugovoru koji je u tom pogledu izričito sklopljen. Ovaj ugovor vrijedio je medju strankama za tačno određeni posao sve dok posao nije bio završen.

Istina je da bi svaka od stranaka pod datim uvjetima mogla tražiti izmjenu ugovora, međjutim to nije učinila ni jedna stranka, pa se ima uzeti da je ugovor ostao na snazi u cjelini do njegovog izvršenja.

Okolnost što je tužitelj dostavio tuženom odluku o izmjeni tarife i pretovarnih usluga, kojom su predviđene nove tarife za njegove usluge, ne može se uzeti kao tužiteljev zahtjev za izmjenu odnosnoga ugovora. Obavješćenje interesenata o izmjeni tarifa i važnost primjene tih tarifa na tužiteljeve usluge vrijedi samo za one poslove na koje se primjenjuje tarifa i tarifni stavovi, ali ne vrijedi za poslove za koje je ugovor sklopljen posebno i gdje je cijena usluga obuhvaćena paušalno. Prema tome ne može se uzeti da je tužitelj dostavljanjem odluke o izmjeni tarifa postavio zahtjev za izmjenu ugovora. Naime, ukoliko je tužitelj želio zbog izmijenjenih okolnosti tražiti izmjenu ugovora, morao je to posebno i izričito navesti, odnosno posebno predložiti tuženiku da se ugovor izmijeni. Obično dostavljanje odluke o izmjeni tarifa ne smatra se zahtjevom za izmjenu ugovora, pa se zbog toga ne može ni tužitelj pozivati na to da bi običnim dostavljanjem odluke o izmjeni tarifa bio i ugovor izmijenjen kad su plaćanja usluga posebno paušalno ugovorena."

N.P.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Prvostepena presuda od 14.IV 1966.

Vijeće: Gabro Bađovinac, dr Emilio Pallua, prof.dr Branko Jakaša

Ukrcaj tereta na brod - Stojnice i prekostoynice - Kad lučki slagač sa špediterom-primaoem sklopi ugovor o iskrcaju tereta, i u tom ugovoru bude naveden dan kad će brod stići u luku, naknadni krivi podatak broskog agenta o dolasku broda u luku, a na koji se podatak poziva slagač da hi opravdao zakašnjenje iskrcaja, nije mjerodavan za špeditera

Stranke u sporu jesu špediter-primatelj tereta i lučki slagač. Spore se o tome da li je slagač odgovoran što nije iskrcao teret u ugovorenom roku. Medju ostalim navodi-ma kojima slagač opravdava zakašnjenje iskrcaja, iznosi i to da je u ugovoru, kojim se obvezao špediteru iskrcati teret, bio naveden dan dolaska broda u luku. Medjutim naknadno

da mu je brodski agent javio da će brod stići kasnije. Slagač je, pouzdavajući se u tu obavijest, otpustio radnu snagu s tim da je sakupi kada brod stigne prema agentovoj obavijesti. Naknadno se ustanovilo da je agentova obavijest bila netačna i da je brod stigao u roku koji je naveo špediter. Zato on smatra da je kriva obavijest agentova prouzrokovala zakašnjenje iskrcaja i da on za to zakašnjenje ne odgovara.

Sud nije prihvatio ovo slagačevo stajalište sa slijedećim obrazloženjem:

Kad je tužitelj primio obavijest od tuženoga kao primaoca broda o prispijeću broda u luku, nije trebao tražiti druge informacije od agenta broda. Prema tome pogrešna obavijest agenta broda da će brod stići kasnije, a ne o roku kako ga je označio tuženi, ne može se pripisati propustu tuženoga, pa stoga sve štetne posljedice, koje su nastale kao zaprijetka da se brod na vrijeme iskrca, snosi sam tužitelj.

G.B.

B/ Odluke stranih sudova i arbitraža

ENGLISKI APELACIONI SUD

Presuda od 13.XII 1965.

Tritonia Shipping Inc. c/a South
Nelson Forest Products Corporation

Arbitražna klauzula - Iz teksta mora slijediti volja stranaka da se podvrgnu arbitraži - Sudac ocjenjuje da li okolnosti slučaja nameću provedenje u život klauzule, ili pak treba odbiti njeno provedenje

U brodarskom ugovoru na više putovanja iz Kanade u Italiju i obratno bila je dodana klauzula br.29, koja nije bila uvrštena u štampani formular, a u kojoj je bilo samo rečeno da se arbitražna uređjuje u Londonu /"Arbitration to be settled in London"/. Spor do kojega je došlo medju strankama odnosio se na požar na brodu u Kanadi. Tužitelj je htio da se održi arbitražna u Londonu, pa se obzirom na odredbu čl.6. Arbitration Acta od 1950. - prema kojemu se, kad nema posebne odredbe u ugovoru stranaka, pretpostavlja da će arbitražu izvršiti arbitar pojedinac - obratio Prvostepenom sudu da imenuje arbitra. Tuženi se tome opirao tvrdeći da je klauzula nedovoljna, a kad bi bila i dovoljna, treba da se odbije izvršenje arbitraže, jer da je londonski forum preskup i udaljen od mjesta događaja. U Prvostepenom sudu je referent Jacob odbio tužiteljev